

jaro 2022

číslo
120

Ty láčček

ZÁKLADNÍ ŠKOLA
JOSEFA KAJETÁNA TYLA
A MATEŘSKÁ ŠKOLA
PÍSEK, TYLOVA 2391

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

Kresba: Eliška Šachová, 5.B

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Lyžařský kurz sedmáků | Turnaje v házené | Ekosystém PARK z pohledu žáků 4. C | Den s obnovitelnými zdroji | 13. ročník Cambridge Exams na Tylovce | Z našich MŠ Jazykový kurz 2022 | Návštěva předškoláků v 1. třídách | Komiks | Vtipy | Zápis budoucích prvňáčků | Luštíme v němčině a francouzštině | Rozhovor s učiteli

Dobrý den vážení čtenáři Tyláčka,

Jaro je tady, chce se mi zvolat s nadšením Karla Čapka, ze kterého se vyznal ve své knize Zahradníkův rok. Všichni se těšíme na zahrady, záhonky, semínka a sazeničky, nebo alespoň na relax v zelené přírodě. Já jsem si letos koupil dlouho odkládaný skleník, nicméně zatím mám jen rozkopané základy a pod tíhou zápisu do 1. tříd a do mateřských škol, přípravy letní investiční činnosti a dalších grantových žádostí budu rád, že to stihnu před dalším zámrzem ☺.

Je to také pár dní, kdy jsme společně oslavili Den učitelů. Na Tylovce děláme společnou oslavu všech zaměstnanců, protože já vnímám tento den jako den všech pracovníků ve školství, jak by se měl podle mě jmenovat. Na místě je vždy poděkování za vše, co pro děti a žáky dělají. Měl jsem letos obrovskou radost, že se v rámci dobrovolné tomboly na této oslavě vybrala částka, která výrazně pomohla rodině našeho bývalého kolegy Patrika Řediny v těžké životní situaci. Ale ještě možná víc je potěšilo, že na ně někdo myslí, že si někdo vzpomněl a že na to nejsou sami. A že kdo rychle dává, dvakrát dává. To platí ostatně i pro další naše činnosti a já jen připomínám mnohé sbírky (např. Masopustní pro Oblastní Charitu, obvažového materiálu pro Český červený kříž nebo materiální pro Středisko pomoci uprchlíkům v Písku). V tuto chvíli je před spuštěním Velikonoční sbírka, za kterou opět stojí školní parlament.

Petr Gazdík, ministr školství, připomněl letos ve svém projevu výročí narození Jana Amose Komenského, zakladatele moderní pedagogiky, který si vysloužil přídvisko „Učitel národů“. Zmínil, že je až neuvěřitelné, jak jsou jeho myšlenky stále ak-

tuální a jak výrazným způsobem nás může inspirovat jeho životní osud. S tím bezmezně souhlasím a přidávám, že některé jeho myšlenky byly tak nadčasové, že ještě na pochopení a užití v praxi (bohužel) čekají... V mnohých zemích na západ od nás je jeho dílo známější než u nás.

Dále v textu se vyznal, že k osobě Jana Amose Komenského má velmi blízký vztah, a to nejen kvůli tomu, že je rodákem ze stejného regionu. Dále budu citovat: „Všichni si uvědomujeme, jak rychle se mění svět okolo nás, na což musí reagovat i náš vzdělávací systém. Požadavků na žáky a studenty je celá řada a my musíme začít předměty ještě více propojovat, ještě více ukazovat žákům a studentům souvislosti, učit je logicky myslet a spolupracovat. V neposlední řadě je musíme učit i více sociálně soucítit. I to vychází z učení Jana Amose Komenského a jeho zásad, které sám aplikoval při výuce, kdy dbal, aby učivo navazovalo, a to nejen v jednotlivých předmětech, ale hlavně mezi nimi, a dbal také na přímou zkušenost žáka. Takto si představuji moderní školství, které připraví naše děti na jejich budoucí život i různá povolání, i já. Tuto změnu s sebou přináší před několika dny zveřejněné hlavní směry Rámcových vzdělávacích programů pro základní vzdělávání (RVP ZV) a zejména pak zahájení veřejného připomínkování k tomuto klíčovému dokumentu.“

Kresba: Rozdíle Zapletalová, 7. A

S ministrem souhlasím v tom, že je dobré mít dlouhodobé vize, a i s tím, že poslední roky s sebou přináší úplně jiné výzvy. Máme za sebou velice těžké období, kdy jsme museli zvládnout výuku v obtížných podmínkách, které přinesla pandemie. Za to, jak jste/jste se s touto situací vyrovnali, patří všem můj obrovský obdiv. V současné době nás však opět čekají složitá rozhodnutí a přizpůsobení se potřebám žáků a studentů prchajících před hrůzami války na Ukrajině, aniž bychom tím ohrozili vzdělávání našich stávajících žáků.

Když vidím, jak jsou žáci, pracovníci i rodiče na Tylovce aktivní a mají potřebu pomáhat, tak věřím, že i toto složitě období společně zvládneme.

Pavel Koc, ředitel školy
31. 3. 2022

Lyžařský kurz sedmáků aneb Ohlédnutí za zimou

Přes všechna opatření proti koronaviru se náš lyžař uskutečnil. Do poslední chvíle jsem ale nevěděla, jestli odjedu, nebo ne. Čekala jsem na výsledek testu a bála se, že o ten zážitek přijdu, ale nepřišla. Všichni jsme se začali shromažďovat okolo autobusu a dávat do něj naše věci. Po naložení všech věcí jsem se posadila se svou kamarádkou do autobusu. Mávali jsme rodičům do poslední chvíle, než jsme odjeli. Cesta nebyla až tak dlouhá, jakou jsem ji čekala. Se všemi jsme si povídali, pouštěli si hudbu a smáli se. Potom jsme se podívali z oken a viděli jsme první sníh, v tu chvíli jsem se začala ještě více těšit.

Při příjezdu jsme byli všichni rozřazení do pokojů. Já byla se sedmi kamarádkami. Na první pohled se to zdá hodně, ale byla sranda a dostaly jsme ten nejlepší pokoj, který jsme si mohly přát. Měl spoustu prostoru, velké postele, a dokonce i kuchyňku. Každé ráno jsme vstávali v 7:20 a v osm hodin jsme snídali. Vždy jsme měli pečivo s čajem a nějakou pomazánku nebo marmeládu k tomu. Po snídani jsme si běželi všichni rychle uklidit své věci, protože když jsme okolo deváté hodiny začínali lyžovat, kontrolovaly se pokoje. Když bylo dobře uklizeno, dostali jsme za odměnu lízátko.

A teď k tomu nejdůležitějšímu.: Lyžování!

Hned při první jízdě jsme se začali rozřazovat. Celkem bylo 5 skupin.

Nejdříve jsem byla s panem učitelem Pavelkou, bylo to super. Každé lyžování s ním byla legrace. Pozval nás i na čaj. Potom si vzal skupinu snowboardáků a já přešla za dvěma kamarádkami do skupiny s panem učitelem Dudou. V téhle skupině jsem se najezdila nejvíce a pan učitel nás vzal i na černou sjezdovku. Nejvíce mě bavilo večerní lyžování, na které jsme mohli jít dvakrát. V úterý jsme měli odpočinkové odpoledne a mohli jsme si vybrat, jestli půjdeme na bobovou dráhu, nebo do bazénu.

Já jsem šla do bazénu. Byl to pěkný relax. Potom jsme se všichni setkali u obchodu a mohli si něco koupit. Když jsme se vraceli z bazénu, šli jsme lesní zasněženou cestou. Bylo to do kopce a únavné. Jediné, co mě mrzí, je, že nebyla žádná party.

Ale i tak jsem si to užila a jsem moc ráda, že nám lyžař vyšel! Myslím si, že jsme byli skvělá parta a i učitelé byli super. Klidně bych jela příští rok znovu.

Aneta Hávová 7. C

Turnaje v házené základních škol

25. 3. 2022 se vybrali chlapci a dívky zúčastnili turnaje v házené základních škol. V kategorii chlapců a dívek se naše škola utkala se ZŠ E. Beneše, ZŠ J. Husa a ZŠ T. G. Masaryka. Naši kluci zvítězili v obou kategoriích, starší a mladší, a postoupili do krajského finále ve Strakonících. Dívky postoupily v kategorii mladších žákyň.

Starším dívkám patří druhé místo a velká pochvala za předvedený výkon.

6. + 7. třída

8. + 9. třída

6. + 7. třída

Ekosystém PARK z pohádkového i reálného pohledu žáků 4. C

O PYŠNÉM PÁVOVI

Byl jednou jeden rozkvetlý zámecký park Orlík, po kterém se procházel pyšný páv Leonardo. Leonardo se všem posmíval. Když šel kolem netopýra, říkal, že je hloupý, slepý a že má ošklivá křídla. Šnekovi zas povídal, že je slizký a pomalý. Housence se posmíval, že prý jí neladí barvy a že když se kroutí, vypadá, jako kdyby měla křeče. Posměškům se nevyhnul ani holub. Tomu se vysmíval, že jí zbytky ze země.

Páv Leonardo byl na všechny zlý a nepřijemný. Jednou, když se tak procházel po zámeckém parku, potkal žábu a řekl jí: „Ten převlek za čarodějnici ti nesluší.“ Ale žába si to nenechala líbit a odpověděla: „Jestli toho hned nenecháš, proměním tě v plošticí!“ Páv se jenom zasmál: „No to určitě, ha, ha, ha. Hned zmiz, ty otravná ropucho!“ V tu chvíli se ozvalo: „Oslí uši, včelí med, ať je z tebe plošticí hned!“ Najednou se páv ocitl v mlze, a když mlha zmizela, nebyl tu pyšný páv, ale jen malinká a miloučká plošticí. Všude kolem stáli ti, kterým se nedávno páv posmíval. Byl tam netopýr, ho-

lub, šnek, kdo jiný než žába a také MOTÝL! Leonardo se zeptal: „Kdo jsi?“ „Housenka, které neladí barvy, vzpomínáš?“ Vykulený Leonardo jenom koukal na všechny kolem sebe. „Žabičko, prosím, proměň mě zpátky, budu na všechny hodný a všem se omluvím.“ „Dobře, proměním tě, ale musíš mi slíbit, že budeš na všechny hodný,“ řekla žába. „Ano, slibuju!“ odpověděl začarovaný páv.

Najednou se ozvalo: „Včelí uši, oslí med, ať je z tebe páv ihned!“ Leonardo už byl zase páv, ale ne pyšný. Stal se jedním z nejhodnějších zvířat v celém zámeckém parku. Svůj slib, všem zvířátkům se omluvit, samozřejmě dodržel.

Nikola Jaroušková, Julie Pokorná, Rozálie Juklová, Vanessa Havlíková, Zuzana Hvězdová

O VEVEŘČOUNOVI A STÁNKU S OŘÍŠKY

Byl jednou jeden veverčák jménem Veverčoun a ten žil v parku. Sehnat potravu bylo těžké, ale jednou do parku přijel stánek s oříšky. Hned, co to Veverčoun uviděl, začal se mu sbíhat sliny. Napadlo ho si pár oříšků ochutnat. Ale sám by to nezvládl, protože prodavač měl s sebou jako security svého pitbula. Tak si Veverčoun pozval své kamarády, kosa Zobáčka, žábu Máňu, hlemýžď Rychlika a hlavně Veverčounova bratra Oříška. Když byl celý tým sestaven a plán vymyšlen, mise mohla začít.

Veverčoun kontroloval stánek z levého stromu a Oříšek z pravého, kos Zobáček sledoval shora a hlemýžď Rychlík rychle běžel informovat Veverčouna, že je vše OK. A tak s bráškou seskočili ze stromu a oba běželi z jiné strany. Oříšek šel zaměstnat prodavačova psa. Protože by to sám dlouho nezvládl, tak mu na pomoc přiletěl kos Zobáček. Ale pořád tam byl prodavač, který svůj stánek bedlivě sledoval. Také tu byla akční žába Máňa, která vyskočila z jezírka se dvěma řasovými řetězy. Skočila prodavači na hlavu a dala mu pásku přes oči, aby vůbec nic neviděl, a pak ho přivázala k jedné lavičce opodál. Pak už jenom záleželo na úspěchu Veverčouna. Ten skočil

na stánek a najednou zjistil, že neví, jak dostat oříšky domů. Ale naše žába Máňa měla vždycky záložní plán. Zavolala své kamarády žabáky, s kterými vyrobila několik řasových košíčků. Ale jak získat oříšky, když jsou ukryty pod zámekem? To pro Veverčouna není žádný problém. Nasadil do akce svoje ostré zuby a začal hryzat a hryzat a hryzat, až dohryzal a zámek byl otevřen. Veverčoun s Máňou a s její žabí armádou začali ořechy nakládat do řasových košíčků. A teď už honem jít, no popravdě spíš běžet s oříškovým úlovkem, protože jim byl v patách prodavač a jeho pes. S nimi si ale oříšková parta poradila rychle. Spolehlivá žába Máňa a její dva bratři Bob

a Pepa měli připravený provaz, kterým prodavače a psa podkosili a pak i svázali. Tím je měli z krku.

Oříšková parta uspěla a oříšky byly jen jejich.

Šimon Staněk
a Johan Křiváček

JARO V PARKU

Jednoho dne v pátek svítalo krásně sluníčko, a tak jsem se šel projít do parku. Sedl jsem si na lavičku a koukal jsem na přírodu. V keři jsem uviděl ježka a na stromě běhala veverka. Skákala ze stromu na strom.

Viděl jsem také, jak zahradníci sázeli květiny a stromy. Z batohu jsem vynadal chleba a začal jsem krmit holuby. Mezi tím, co jsem je krmil, na mě sedl motýl. Vytáhl jsem mobil a vyfotil jsem si ho, jak mi sedí na hlavě. Takových hezkých motýlů jsem v parku viděl mnoho. Ale ten, kterého jsem

si vyfotil, byl stejně nejhezčí, protože to byl bělásek. A bělásci se mi líbí nejvíce. Prošel jsem si celý park a na jednu začalo pršet. Tak jsem se utíkal schovat do altánku. Když se počasí umoudřilo, šel jsem domů.

Jan Dvořák, Martin Horák,
Jaroslav Hašek, Lukáš Rádr

Den s obnovitelnými zdroji – exkurze 8. ročníků do SPŠ ve Volyni

Exkurze do SPŠ Volyně byla pro někoho velmi náročná, ale pro jiného i zábavná.

Po příjezdu do školy jsme si poslechli prezentaci o obnovitelných zdro-

jích energie. Poté jsme se rozdělili na skupiny po třídách a procházeli různá stanoviště, jako dřevařské a návrhářské dílny. To bylo opravdu pěkné a moc jsem se toho o výuce v této

škole dozvěděla. Pak jsme se opět sešli na závěrečnou prezentaci o oborech studia a vše zakončili obědem ve školní jídelně. Já jsem si svíčkovou nedala, ale ostatní říkali, že to bylo dobré.

Exkurze byla velmi poučná a hodně žákům se líbila.

Za 8. C sepsala Lucie Schánělcová
s dodatky Martina Seidla

13. ročník Cambridge Exams na Tylovce

V letošním školním roce proběhl již 13. ročník mezinárodních zkoušek z angličtiny na naší škole. Příprava na složení zkoušek začala jako obvykle na začátku školního roku. Děti se opět pilně připravovaly pomocí cvičných testů a doplňkových materiálů. Schůzky letos naštěstí neprobíhaly plně distančně jako v minulém školním roce. Většinou jsme se viděli ve škole, ale přesto se občas vyskytl někdo v karanténě a připojil se k nám online. Všichni jsme se s tím nakonec úspěšně vypořádali.

Samotná zkouška proběhla v sobotu 8. ledna v Českých Budějovicích jako již tradičně ve spolupráci s Ev-

ropským jazykovým centrem. Průběh zkoušky je rozdělen do tří částí: poslechová cvičení, práce s textem a nakonec konverzace se zkoušejícím. Z této části mají děti tradičně největší obavy, ale nakonec to podle jejich slov bývá v pohodě... Zkouška je poměrně časově náročná, letos jsme dostali až odpolední termíny, takže poslední účastníci odjízďeli až večer.

Vzhledem k tomu, že zkouška je připravována i hodnocena přímo v Cambridge, museli jsme si na certifikáty chvíli počkat. Nakonec jsme se dočkali a ve čtvrtek 3. března jsme v aule Tylovky školy certifikáty předali.

A kdo letos zkoušku složil?

V kategorii Starters to byli Vít Novák, Jana Kellnerová, Aneta Jezlová, Ema Fikejzová a Nikola Lopatová. V kategorii Movers Anna Kozlová, Justýna Císařová, Jakub Mašík a Jáchym Vazač.

V kategorii Flyers Tran Truc Quynh, Karolína Tichá, Adam Frinta a Kristýna Maxianová.

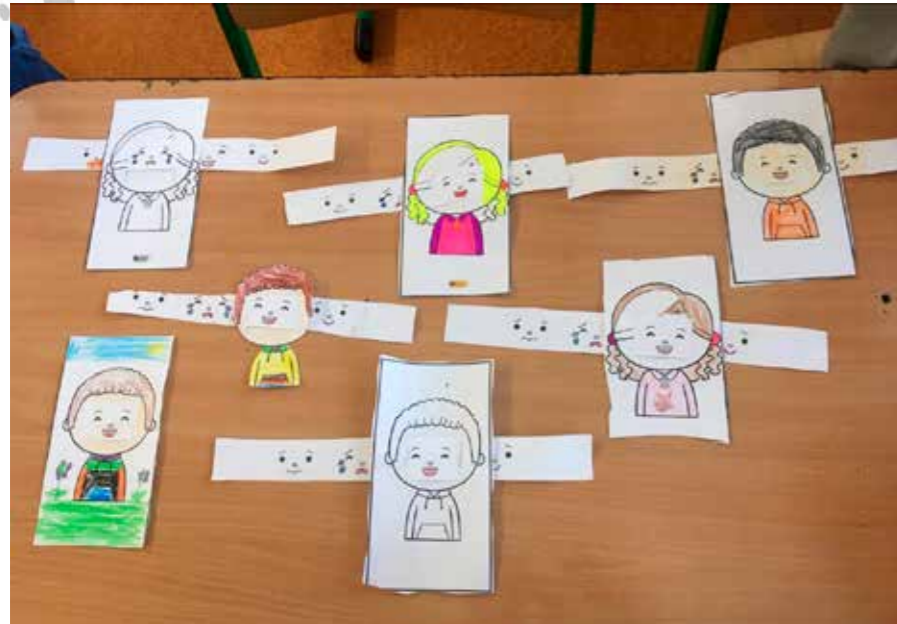
Všem srdečně blahopřejeme!

V příštím školním roce opět začne přípravný kurz. Těšíme se na všechny další zájemce.

Bc. Pavlína Reinišová

HOW ARE YOU?

Jednou happy, jindy wonderfull a pak třeba not so good

Jak naučit prvňáčky odpovídat na větu „How are you?“, tedy „Jak se máš?“. Třeba pomocí panáčka, kterému se postupně mění obličej.

Třetáci si mohli procvičit části těla na panence Molly, na kterou mohou díky speciálnímu lepivému spreji zas a znovu lepit jednotlivé končetiny a třeba i více očí nebo nosů.

Jitka Fialová

Oči, uši a tak dál

Barvy a tvary

Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOL

„Jak se v KMŠ dařilo, když se jaro blížilo“

Lenka Kučerová

O MRÁČKOVÍ

V lednu ještě bylo do jara daleko a s dětmi v křesťanské školce jsme si užívali zimu. Vločky, mráz a sníh byly častým tématem výtvarných činností. Jednou z hezkých akcí byl literárně výtvarný program na motivy knihy Pavla Čecha „O mráčkovi“ s paní Věrou Lukášovou. Děti vyslechly příběh, následně tvořily mraky a výtvarně zpracovávaly tvary mráčeků podle své fantazie.

SVĚTÝLKO O SAMARITÁNOVI

V polovině února bylo naším vzdělávacím tématem „Lidské tělo a zdraví“. Do tohoto motivu výborně zapadlo zpracování biblického příběhu o milosrdném Samaritánovi,

se kterým přišel do školky v rámci programu „Světýlko“ nový písecký kněz Viktor Jakovič. Poutavě vyprávěl a zahrál dětem známé biblické podobenství o pomoci druhému člověku. Děti příběh velmi zaujal také díky Viktorovu doprovodu na mandolínu. Poté si děti hrály na samaritány, s radostí se navzájem obvazovaly a ošetřovaly náplastmi.

ZDRAVOVĚDA V KMŠ

Na téma „Péče o zdraví“ jsme navázali hned následující den, kdy do školky přišli studenti ze Střední zdravotnické školy v Písku. Přinesli s sebou model lidského těla a pomůcky pro poskytování 1. pomoci. Starší děti z obou tříd KMŠ si zopakovaly své znalosti o lidském těle. Všichni se dozvěděli o základech poskytování 1. pomoci a naučili se znát čísla tísňových linek.

KARNEVAL V KMŠ

Karneval otvíral dveře jaru, konal se 1. března, na masopustní úterý. Letošním tématem karnevalu byli

zahradařiči, za které byly převlečeny jak paní učitelky, tak i paní asistentka. Děti nejprve vyslechly pohádku o začarovaném zahradařiči, poté plnily spoustu zajímavých zahradařičích úkolů a soutěžily v soutěžích na téma péče o zahradu. Asi nejvíce všechny zaujal závod v kosení „trávy“ kartonovými srpy. Všechny děti se pak učily básničku Zahradníci pro štěstí o tom, že kdo seje lásku, sklízí radost. A všichni kluci i holčičky opravdu zažily pořádnou radost, protože konečnou odměnou za všechny splněné úkoly jim bylo nalezení sladkého pokladu ukrytého v košíku pod stromem „srdíčkovníkem“.

PROJEKTOVÝ DEN BRICK BY BRICK

Jedním z úkolů předškolní výchovy je všestranná příprava dětí na vstup do školy, zahrnující mimo jiné i rozvoj předmatematické gramotnosti. Na tuto oblast byl zaměřen projektový den s Brick by brick. Děti si nejprve hrály na různé dopravní si-

tuace, dozvěděly se zajímavé informace, procvičovaly počítání a poté, přesně podle postupných očíslovaných kroků, stavěly ve skupinách model autobusu z dupla. Nakonec je čekalo vybarvování obrázků a malý dárek pro každé dítě.

SETKÁNÍ S BEZPEČNÝM PSEM

Tématem vzdělávání v druhé půlce března v KMSŠ byla zvířátka. Již podruhé jsme na školní zahradu pozvali společnost Kynologický servis s programem Bezpečný pes. Přijel pitbulteriér Guči se svým sympatickým majitelem. Společně ukázali dětem, jak se správně chovat ke psům, ať už jsou to ti, které má někdo na vodítku, nebo je známe či máme doma. Velmi poučné jak pro děti, tak pro paní učitelky bylo seznámení s principy bezpečného chování ke psům v ohrožujících situacích. Děti si vše prakticky vyzkoušely, a kdo chtěl, mohl si Gučiho nakonec pohladit. Zřejmě nebylo pro nikoho překvapením, že o pohlázení psího kamaráda stály úplně všechny děti.

DRAVCI A SOVY NA ZAHRADE MŠ

Nezapomenutelným zážitkem nejen pro všechny děti, ale i pro přítomné dospěláky byla návštěva agentury Pochop přírodu, jejíž lektor přivezl na školkovou zahradu čtyři sovy a stejný počet dravců. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí z jejich života, zhlédli ukázky letu ptáků a způsoby lovu. Dravci i sovy děti viděly zblízka a některé sovy si mohly dokonce pohladit po peříčkách. Vyvrcholením celé hodiny bylo se-

známení s orlem kamčatským, největším orlem na světě. Lektor svým výkladem a ukázkami děti velmi zaujal. Určitě si ho znovu pozveme do školky i s jinými zvířátky.

VÍTÁNÍ JARA S RODIČI

Na konci března, kdy už venku začalo krásné jarní počasí, jsme pozvali na školkovou zahradu rodiče našich dětí na odpolední slavnost vítání jara. Maminky a tatínky jsme přivítali tancem, básní a zpěvem. Hlavním bodem programu pak byla tvorba květinového záhonku. Rodiče společně s dětmi zryli záhon, uhrabali a vyseli semínka květin. Záhonek je umístěn poblíž hmyzího domečku, který je na zahradě od podzimu. Květiny budou určitě lákat další druhy hmyzu, s dětmi tak budeme moci pozorovat nejen růst rostlin, ale také mrňousky z hmyzí říše. Celé odpoledne proběhlo ve velmi milé atmosféře,

rodiče s dětmi si užili hry na zahradě a také společné povídání u kávy a občerstvení. Pro paní učitelky jsou taková setkání vítanou příležitostí navázat s rodiči bližší vztah, který otvírá dveře k otevřenější komunikaci a budování důvěry. Již se těšíme na další společnou akci.

9. MŠ

Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič...

V lednu a v únoru si děti ze Sluňátek zkusily bruslení na zimním stadionu v Písku, samozřejmě pod vedením hokejového trenéra. Pár dětí již umělo na bruslích, ale pro většinu to bylo poprvé. Během čtyř lekci se děti naučily bruslit a moc je tréninkové lekce bavily.

Vynášení Moreny a vítání jara si Sluňátka užila 21. března. Takto děti přivítaly dlouho očekávané jaro a symbolicky se rozloučily se zimou. „Zimo, zimo táhni pryč, nebo na tě vezmu bič...“

Na společný autobusový výlet se připravily děti ze Sluňátek a Medvíďátek. Děti se nemohly dočkat, až vyrazí na výlet do čokoládovny v Táboře. Prohlídku započaly obdivováním neskutečných výrobků z čokolády a poté měly možnost výroby marcipánového dárku pro rodiče.

Děti z předškolních ročníků se byly podívat na Základní škole J. K. Tyla. Děti měly možnost zažít opravdovou vyučovací hodinu s paní učitelkou v 1. třídě. Poté zhlédly dramatizaci pohádky v aule základní školy a v samotném závěru je čekalo výborné občerstvení v jídelně, které pro ně připravily paní kuchařky. Děti potkaly ve třídách své bývalé spolužáky a kamarády ze školky. Z celého dopoledne stráveného v základní škole byly děti nadšené.

Děti z Medvíďátek navštívily Prácheňské muzeum, kde se dozvěděly o lidových tradicích v období Velikonoc. Každý si domů odnesl vlastnoručně upečený velikonoční perníček.

Děti ze Štěňátek byly na krásné výstavě „Voda na mne napadá“, jejímž cílem je iniciovat vztah člověka k vodě. Děti se zapojily do dramatizace výstavy a tím se podílely na vývoji a průběhu celého představení výstavy. Celý projekt působil pohádkově až tajemně, což se dětem velmi líbilo.

Olga Posekaná

Štěňátka a Medvíďátka si vyslechla přednášku od paní doktorky Matějkové o správném čištění zoubků.

Během března jsme ve školce měli několik návštěv. Jako první k nám dorazil pan kynolog s pejskem. Dozvěděli jsme se, jak se o pejska starat, a především, jak psi komunikují a co nám řečí svého těla chtějí říct. Nyní už víme, jak se v přítomnosti pejska chovat. Další neobvyklou návštěvou byli dravci a sovy. Děti si tuto návštěvu velmi užily. Viděly několik druhů dravců, jak loví svou kořist, dokázaly i některé z nich poznat a popsat.

O začarovaném zahradníkovvi

Byla jednou jedna krásná velká zahrada a pracovali tam tři bratři zahradníci. První se jmenoval Alfons a měl na starosti pěstování zeleniny, druhý, Běda se staral o ovoce a nejmladší Cecil pečoval o květiny. Na jaře Alfons sel semínka, vysazoval sazenice, kypřil půdu, Běda stříhal stromy, zaléval keře, Cecil pečlivě vytrhával plevel a okopával záhony. V létě sklízeli salát, okurky, mrkev, rajčata, třešně, rybíz, jahody, trhali květiny do vázy, na podzim se vždy urodily dýně, jablka i hrušky.

Alfons i Běda byli celý rok na zahradě moc spokojeni, jen Cecilovi se nelíbilo, jak mu jeho květiny rostou. Chtěl, aby vše, co vypěstuje, bylo nejlepší, nejkrásnější a nejužitečnější. Jeho bratři ho utěšovali, že květiny jsou krásné, voňavé, ale Cecil byl čím dál více nespokojený.

Jednoho deštivého dne Cecil přebíral uskladněné věci na půdě jejich starého domu uprostřed zahrady a našel úplně zaprášenou dřevěnou bednu po svém prapraděčkovi. Zvedl víko a objevil knihu s nápisem „Zakázaná kniha“, zavázanou pevným řetězem. Zvědavému Ce-

cilovi to nedalo, doběhl pro paličci, řetěz rozbil a knihu otevřel. Jak hned zjistil, byla to čarovná kniha. Po otočení prvního listu se ze stránek ozvalo: „Zavři mě, přinesu ti neštěstí!“ Zahradník na to ale nedbal, pomyslel si, že mu kouzelná kniha třeba splní jeho přání. Rychle obrátil stránky a zarazil se až u obrázku s velkým stromem. Dole bylo napsáno: „Chceš-li splněné přání mít, k moudrému stromu musíš jít. Je to ten nejstarší v zahradě strom, čaruj v noci, když udeří hrom!“ Cecil se hned pustil do hledání nejstaršího stromu v jejich zahradě. Napadlo ho, že to asi bude ta zkroucená vrba dole v rohu zahrady u studánky, žádný jiný strom to být nemůže.

Několik týdnů Cecil vyčkával na tu správnou noc, kdy přijde bouřka a bude hřmít. Konečně se dočkal jedné jarní teplé noci, kdy se blýskalo, fícel vítr a rámusil hrom. Zahradník nedbal na déšť a vydal se k vrbě, které se v lijáku ohýbaly větve až ke studánce. A Cecil slyšel z kmene vycházet hlas: „Nad vodou se mé větve sklání, dnes ti splním tvoje přání. Poroste vše, co zasadíš, dej ale pozor, přístup blíž! Nesmíš sázet nic ne-

dobrého, jinak zažiješ mnoho zlého!“ A náhle vše utichlo, bouře ustala a Cecil se vrátil domů.

Ráno si nebyl jistý, zda se mu to vše jen nezdálo. Běžel do zahrady a zasadil cibulky narcisů. K jeho překvapení hned druhý den začaly vyrůstat a za pár dnů narcisy kvetly tak krásně, jak Cecil ještě nikdy neviděl. Od té doby se mu dařilo vše skoro samo, ani se nemusel příliš snažit. Nejdříve byl zahradník velmi šťastný, prodával květiny, vydělával mnoho peněz, ale časem chtěl mít čím dál víc a hlavně se o výtěžky nechtěl s nikým dělit. Dokonce ani se svými bratry. Začal být lakomý, zlý, vzteklý, křičel na Alfonse i na Bědu, když se jim dvěma něco nepovedlo, a bylo to čím dál horší. Když udělal něco zlého, jako by se zlo okamžitě rozrostlo. Oba bratři z toho byli smutní, ale ani Cecil už nebyl šťastný. Viděl, že ho lidé přestávají mít rádi a vyhýbají se mu. Nechtěl být zlý, ale jako by se mu to dělo samo. Stačila špatná myšlenka a hned z ní vznikl zlý skutek, z malého zamračení byl okamžitě výbuch vzteku.

Nakonec už byli všichni tři zahradníci zoufalí. Přemýšleli, proč se Cecil tak změnil. A jeho napadlo, zda to vše nesouvisí s kouzlem čarovného stromu. Vypověděl svým bratrům všechno o zakázané knize, bouřlivé noci a kouzelné vrbě. Vzpomněl si, jak ho hlas ve větvích tenkrát varoval: „Poroste vše, co zasadíš, dej ale pozor, přístup blíž! Nesmíš sázet nic nedobrého, jinak zažiješ mnoho zlého!“ Všichni tušili, že se kouzlo netýká jen rostlin na zahradě, ale i toho, co roste Cecilovi v jeho srdci. A tak si společně slíbili, že Cecilovi pomohou. Pokud bude Cecil dělat samé dobro, poroste dobro, laskavost a vlídnost. Budou všichni spolu dávat pozor na to, aby Cecil nesázal

nic zlého. Když Alfons nebo Běda viděli, že se Cecil mračí nebo začíná vztekat, rychle mu připomněli kouzelnou vrbu. Nebylo to jednoduché, ale za nějaký čas se to začalo dařit. A naopak, jako by dobré kouzlo působilo na všechny tři bratry. Vše jim rostlo pod rukama, jejich ovoce bylo to nejsladší široko daleko, všechna zelenina měla tu nejlepší chuť a barvu a květiny voněly už na dálku. A Cecil byl zase šťastný, dokonce více než dříve, protože se o svou spokojenost dělil i s ostatními.

Lidé se divili, jak je možné, že v zahradě našich třech zahradníků je jim tak dobře, říkali: „U vás v zahradě jako by stále svítilo sluníčko a vál hřejivý vlahý jarní váněk!“ Alfons, Běda a Cecil se usmívali, oni znali, čím to je. Věděli, že když dokáží sázet úsměvy a laskavost, budou sklízet jen radost a štěstí.

Lenka Kučerová

ZAHRADNÍCI PRO ŠTĚSTÍ

*Kdo seje vítr, sklízí bouři.
Ten vzteky oka nezamhouří,
mračí se, závidí a křičí,
nic dobrého mu nevyklíčí.*

*Ten, kdo je dobrý, seje lásku,
svůj život pro druhé dá v sázku.
Kdo dobré skutky kolem sází,
pomáhá lidem od nesnází.*

*Kdo vlídnost sází, radost sklídí,
je zahradníkem šťastných lidí.
Sázejme dobro kolem nás,
všem lidem bude se žít snáz.*

Lenka Kučerová

Zprávičky z naší 5. mateřské školičky

Každé roční období má své kouzlo, ale jaro je takové probuzení a i u nás ve školce to šumí jako v úlu, v každé třídě se pilně pracuje, tvoří, zpívá, cvičí, dovádí venku a děti zažívají spoustu krásných chvil. Nadarmo se neříká: „Co se ve školce naučíš, později jako když najdeš.“ ☺

KARNEVAL

Před měsícem jsme měli ve školce karneval. Ráno přišly děti v maskách.

Byly tam princezny, rytíř, pirát, květina slunečnice i pár superhrdinů. Paní učitelky byly za víly a všechny vítaly. Poté, co si děti snědly dobroty, jsme se vrhli na soutěže a pořádně se u nich nasmáli. Měli jsme i přehlídku, abychom si prohlédli všechny kostýmy. Nakonec nás čekala diskotéka ve třídě Sluníček. Moc jsme si ten den užili.

„VSTÁVEJ, SEMÍNKO, HOLALA...“

Po chladných dnech konečně přichází jaro a sluneční paprsky nám kouzlí úsměv na tváři. První sněženky vykukly do světa, na zahrádce se už také všechno probouzí.

Děti ze třídy Kuřátek se moc těšily, až si osázíme naše nové vyvýšené záhony na školní zahradě. Nejdříve bylo potřeba vše připravit, vyhrabat trávu a navozit zeminu. Děti se vším nadšeně pomáhaly a brzy bylo hotovo. Společně jsme zaseli ředkvičky, mrkev, hrášek, cibuli a pažitku. Každý

dý den chodíme záhony zalévat a vždy si u nich zazpíváme: „Vstávej, semínko, holala, bude z tebe svačina...“ Už se nemůžeme dočkat, až se objeví první rostlinky. To bude dobrota!

PROJEKTOVÝ DEN VE SLUNÍČKÁCH

Děti milují stavění z lega, a tak jsme jim uspořádali projektový den. Prostřednictvím konstrukční stavebnice lego jsme u dětí rozvíjeli zejména oblast matematické gramotnosti (početní operace, osvojení si nových pojmů, zrakovou diferenciaci, zrakovou analýzu a syntézu,

atd.). Mimo jiné se naučily stavět podle plánu a spolupracovat ve skupině. Výsledkem byl postavený autobus, který jsme využili při hře na dopravu.

SLUNÍČKOVÝ DEN

Jako každý rok oslavujeme příchod jara krásným zvykem, který nazýváme „Sluníčkový den“. Celá školka září ten den jako jedno velké sluníčko. Děti i paní učitelky jsou oblečené do žlutého oblečení. Společně vítáme jaro písničkami, výrobou různých sluníček, jarních květin nebo tancováním. V celé školce panuje hřejivá, příjemná atmosféra a u dětí je tento náš každoroční rituál vítání jara velmi oblíbeným. Ten den neexistují mezi dětmi hádky, žalování, všichni se usmívají, Sluníčkový den je zkrátka kouzlo ☺.

11. MŠ na Hradišti

JARO VE ŠKOLCE

Veverka Čiperka přinesla do naší školky námi dlouho očekávané jaro. Karnevalové veselí s maskami si všechny děti náramně užily.

Březen nám začal nástupem nové paní učitelky Leničky do třídy Mravenečků. Čiperka ji přivítala, jak se patří. A aby zima mohla odejít pryč, děti ve třídě Mravenečků vyrobily Morenu – symbol zimy, kterou společně s paními učitelkami a rodiči odnesli do řeky.

Sovičky a Ježečci se připravují na školu a prožívají krásné zážitkové dny. Děti, které půjdou k zápisu do první třídy, byly na návštěvě ve škole. Program ve škole pro budoucí prvňáčky byl skvělý a děti si ho moc užily. Potkaly ve škole i své kamarády a to je hned větší chuť jít do školy ☺.

Předškolní děti navštívily centrum Lezetop a zkusily si, jaké to je být horolezec.

Jaro přišlo i na školní zahrádku. Na brigádě zahrady jsme načechrali trávičku, uklidili po zimě, co bylo třeba,

a hned vyrostly narcisky, sněženky, krokusy.

Všem rodičům děkujeme za pomoc na zahradě.

Od masopustní doby ve školce probíhá velikonoční tvoření, které bude zakončené vernisáží a následně velikonočním tvořením na školní zahradě, na kterém se spolupodílí Osadní výbor Hradiště. Jste srdečně zváni.

Opravdové zakončení Vánoc připadá na 6. ledna. V tento den se naše děti oblékly do bílých košil s papírovými korunami na hlavách a jeden ze tří králů byl začerněn. Povíдали jsme si o tom, kdo byli tři králové, odkud a kam šli, co komu nesli, jak se jmenovali. Při cvičení jsme formou překážkové dráhy „Cesta do betléma“ plnili tělovýchovné chvílky. Celým týdnem nás provázela melodie „My tři králové...“. Naučili jsme se také zcela novou píseň „První, druhý, třetí král“, se kterou jsme chodili po třídách a přáli všem hodně štěstí a zdraví do nového roku.

Jazykový kurz 2022

Nové Hutě

V polovině března vybraní žáci školy vyrazili na jazykový kurz do penzionu Kondrea v krásném šumavském prostředí Nových Hutí. Jazykový kurz proběhl po dlouhé době a zájem o něj byl veliký. Žáci tvořili tři skupiny na anglický jazyk a jednu skupinu na německý jazyk pod vedením paní učitelky Beranové, Tiché, Křížové a pana učitele Pacholika.

Výuka probíhala v dopoledních i odpoledních blocích hlavně hrou a zábavnou formou, zdokonalovali jsme mluvení, rozšiřovali slovní zásobu, poslouchali angličtinu a němčinu a tolik nepsali ☺.

Rána patřila rozcvíčkám pod vedením paní učitelky Křížové. Rozcvíčky byly nepovinné. Odpoledne jsme vycházeli na procházky po okolí, vyrazili jsme na Pláně postavit nějakou zajímavou stavbu ze sněhu, došli jsme i na Borovou Ladu a cestou hledali podle obrázků různé předměty.

Jedno odpoledne patřilo Pamatováčku, hře, kdy si musí člověk za co nejkratší čas zapamatovat co nejvíce obrázků a v neposlední řadě to byl i orientační běh, kde se skloubila rychlost s nabranými vědomostmi.

Večerní program byl zaměřen spíše relaxačně. Žáci zpívali cizojazyčné písničky, tančili Macarenu, naučili se nějakou tleskačku a zkoušeli i jiné dovedivé aktivity, jako třeba lidský uzel, psaní na záda v zástupu nebo tichou poštu.

Něco se povedlo méně, něco více, nikdo se neztratil ani nezranil, jídlo bylo dobré, obsluha milá, diplomy jsme předali, žáci se v pořádku vrátili domů, a tak nezbyvá, než se zase na „jazykáč“ těšit příští rok!

*Bylo to s vámi všemi moc fajn!
Zuzana Křížová*

P. S.

A playlist trochu obměníme, slibuju ☺.

Z POHLEDU ŽÁKYNĚ MONIKY SUKOVÉ

Ahoj.

Dnes vám povím, jaký byl náš jazykový kurz. První den jsme se ubytovali a šli se seznámit s učiteli a učivem. Každý večer jsme se sešli ve společenské místnosti a vždy paní učitelka Beranová řekla pár slov. Potom nám přehráli různé písničky. Písničky byly s textem a dvě byly v němčině, zbytek v angličtině. V půl desáté večer jsme všichni museli být na svých pokojích a začít se sprchovat a převlékat, abychom leželi v postelích už v deset hodin večer. Kurz jsem si moc užila, byla tam spousta zábavy a hodně nového jsem se naučila. Věřím, že si to tam každý po svém užil.

Návštěva předškoláků v 1. třídách

Ve středu 23. března nastal pro mnoho malých předškoláků velký den. Děti ze všech čtyř školek spadajících pod Tylovku (5. MŠ, 9. MŠ, 11. MŠ a KMS) se totiž poprvé byly podívat v opravdové škole.

Během dopolední návštěvy stihly ve škole spoustu věcí – většina z nich začala návštěvou prvních tříd, kde jim o rok starší a zkušenější kamarádi ukázali, jak to ve škole chodí a na co všechno se mohou těšit. Přečetli jim krátký příběh Mourek a Šalamoun o malém kocourkovi a velkém psovi, a hlavně o tom, jak je hezké si pomáhat nejen v nesnázích. Mladší děti, za nadšené asistence těch starších, si potom měly možnost rozstříhat, sestavit a na papírový sáček nalepit

domeček z různých geometrických tvarů a vybarvit ho podle právě vyleschnutého příběhu, nebo jen podle své fantazie. Při této činnosti mnohé z nich ukázaly, jak dobře už umí stříhat, lepit, poznávat a pojmenovávat různé tvary a barvy, počítat do deseti, spolupracovat...

Po společném vyrábění se s budoucími školáky ti současně i se svými paními učitelkami rozloučili, školkové děti ze tříd ale odcházely nejen s právě vyrobeným domečkem, ale pyšně si odnášely i na krku zavěšenou medaili „Budu školák“, kterou dostaly na památku. To už je ale čekal další bod programu – divadelní představení v aule. Moc hezké ztvárnění pohádky o kohoutkovi, zámku, sou-

sedech a hned několika slepičkách si pro své mladší kamarády připravili žáci 3. C se svou paní učitelkou. Na konci představení se mohli k hercům všichni přidat a společně si zazpívat, čehož mnozí rádi využili. Ve velmi dobré náladě odcházeli všichni ještě na prohlídku školní jídelny. Zde už na ně čekala malá svačinka – výborný perník s marmeládou a ovocná kapsička. Dětem moc chutnalo, některé si s nadšením přidávaly, ale většinu z nich nejvíce zaujal velký výběr nápojů, které je možné k obědu vybírat. (A to ještě neviděly saladetu! ☺)

Myslím, že společný den se staršími školáky se všem líbil, většina dětí vypadala více než spokojeně a bylo na nich vidět, že už teď se do školy moc těší.

Díky sešranému týmu pedagogických i nepedagogických zaměstnanců školy, skřítkům – pomocníkům, spolupracujícím budoucím prvňáčkům a jejich rodičům byl i letošní zápis více než úspěšný. Celkový počet 127 zapsaných uchazečů mluví za vše a dělá nám velkou radost.

*Bc. Lenka Šindelářová,
Mgr. Jana Kožantová*

VELIKONOČNÍ ZAJÍČCI ze ŠD

Zápis budoucích prvňáčků na Tylovce

Zápis budoucích prvňáčků do Základní školy Josefa Kajetána Tyla v Písku se uskutečnil v pátek 1. 4. 2022 od 14 do 17 hodin a v sobotu 2. 4. 2022 od 9 do 11 hodin v označeném prostoru školy. Po dvou letech, kdy se kvůli covidu zápis musel vyřešit pouze odevzdáním všech potřebných dokumentů, se letos dočkaly svého velkého a v životě důležitého dne i samotné děti. I nás všechny moc těšilo, že jsme se ve škole s budoucími prvňáčky mohli opět setkat osobně.

Protože se velký zájem o přijetí na naši školu očekával i letos, byla rodičům nabídnuta možnost předem si zamluvit čas zápisu v rezervačním systému, velká část rodičů této výhody využila. Děti byly milé a šikovné, jejich rodiče vstřícní, i proto všude panovala pohoda a dobrá nálada. Budoucí školáky čekalo několik stanovišť, kde procházeli jednotlivé

úkoly nejen spolu s paními učitelkami, ale i se školními skřítky. Zkoušeli si například zapnout knoflíky na obrově košili a zavázat jeho botu, snažili se spočítat kostičky nebo části barevné stonožky, zařazovali různé předměty do domu nebo do lesa, poznávali barvy a geometrické tvary, někteří ukazovali, jak už umí číst

aspoň několik písmen a spočítat jednoduchý příklad. Většina dětí také měla připravenou básničku nebo písničku, s kterou se rády pochlubily. Ani do kreslení obrázku se budoucí školáci nenechali dlouho pobízet. Všechny děti si ze zápisu odnesly kromě snad hezkých zážitků i pamětní list, omalovánky a malou pozornost.

Rozhovor

s pány učiteli Radkem Dudou a Šimonem Bělem

Jak dlouho učíte?

Radek Duda: 4 roky

Šimon Běle: 3 roky

Jak dlouho učíte na této škole?

Radek Duda: 3 roky

Šimon Běle: 2 roky

Jakou jste vystudovali školu?

Radek Duda: Fakultu tělesné výchovy a sportu v Praze.

Šimon Běle: Pedagogickou fakultu

v Českých Budějovicích, angličtinu a zeměpis.

Které předměty učíte?

Radek Duda: Tělesnou výchovu a informatiku.

Šimon Běle: Angličtinu a zeměpis, trochu tělesnou výchovu.

Proč jste si vybrali zrovna tyto předměty?

Radek Duda: Baví mě práce s dětmi. Jsem rád, když jim mohu pomáhat zdokonalovat se, aby byly připraveny na práci s různými technologiemi.

Šimon Běle: Mě baví zeměpis, proto ho učím. Angličtinu učím, protože si myslím, že je to důležitý předmět.

Máte nějakou oblíbenou třídu, ve které učíte?

Radek Duda: Já mám rád všechny třídy.

Šimon Běle: Nemám oblíbenou třídu, ale neoblíbené ano.

Jaké je vaše oblíbené jídlo ze školy?

Radek Duda: Mně chutná všechno, ale nejraději mám svíčkovou a špagety.

Šimon Běle: Asi také špagety a chutná mi rizoto.

Jak dlouho se znáte?

Radek Duda: Známe se od mala, asi od šesté třídy.

Šimon Běle: Možná že i dále... dlouho se známe.

Co děláte ve volném čase?

Radek Duda: Sportujeme, cvičíme, chodíme s přáteli do restaurací.

Šimon Běle: Občas k řece na ryby.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Radek Duda: Já na nic nehraju.

Šimon Běle: Já brnkám na nervy.

Občas hraju na čelo, když poslouchám angličtinu v jedné nejmenované třídě ☺.

Kam rádi cestujete nebo kam se chcete podívat?

Radek Duda: Chtěl bych se podívat na sever Evropy. Švédsko, Norsko by se mi líbilo, ale jinak rád cestuju kamkoliv za teplem. Taky Galapágy mě lákají.

Šimon Běle: Nejspíš do Jižní Ameriky nebo kamkoliv jinam.

Jak často sledujete Simpsonovi?

Radek Duda: Když máme volnou chvíli, tak se občas podíváme u kafe.

Jaký je váš oblíbený sport?

Radek Duda: Basketbal, volejbal a cyklistika.

Šimon Běle: Také basket, jízda na kole a rád se podívám na fotbal.

Co vás na těch sportech nejvíc baví?

Radek Duda: To, že mi jdou, a protože je umím. Ty, co mi nejdou, mě nebaví.

Šimon Běle: Basket mě baví, protože je kontaktní. Na kole mě to baví, protože jsem v přírodě.

Dělali jste některý ze sportů závodně?

Radek Duda: Oba jsme hráli basket.

Říká se o vás, že jste „Best friends“.

Radek Duda: To je asi v pořádku.

Jste ženatí, nebo máte přítelkyni?

Radek Duda: Já mám přítelkyni.

Šimon Běle: Já jsem ženatý.

Děkujeme Vám za rozhovor.

A je tady jaro!

Pokud jsme nevěřili, kvítkům talovinů, sněženek, bledulí, krokusů, jasmínů a lýkoců, rozkvetlé nádhře petrklíčů, hyacintů, zlatic a kalin, narcisů, ladoněk a třeba i barvínku už musíme dát za pravdu. Kosi a jiní štěbetálcí už několik týdnů vyzpívují jako o život o novém životě, který se v přírodě probudil.

Netrpělivci už mají vyseté a předpřetované mnohé sazeničky, třeba paprik, a chystají se na rajčata a tykve a cukety... O květinách asi ani psát nemusím.

Vrcholí úpravy záhonů, po zimě jde mrazy uvolněný plevel tak snadno vytrhnout! Ale zem je ještě prochládlá, nic se nemá přehánět. I záda si zase musí zvyknout. Proto v aprílové dny s přehánkami a větry kontroluje zahradník, sadař i zelinář své plány, rozhoduje, co ještě vysít, kam co dosadit a co dokoupit. Někdy až nalité pupeny prozradí, kterou větvičku mráz poškodil, a pak je třeba do ruky vzít nůžky a pilku, při nejhorším celý keř nebo stromek vyměnit. Aby nezůstalo ani místečko volné bez křehkých zelených lístečků protkaných pestrými barvami květů, které časem přejdou v sytější zeleně s miniaturami plodů.

Tedy vzhůru s rukavicemi, nůžkami, motyčkou a hráběmi do sadů a zahrádek, nebo jen s očima otevřenými někam do přírody, každý tím svým způsobem pozdravit JARO.

Ladislava Lecjaksová

ŠKOLA JEDNOROŽCŮ

Honba za pokladem

Napsala Linda Chapmanová

Opravdu chodí jednorožci do školy? A o jakém pokladu se tu mluví? Kdo ho hledá? A najde? Co tentokrát prožije Viki a její kamarádi?

Možná vám napoví krátké hádanky z této knihy.

1. Mám podlahu, ale žádné zdi nebo dveře. Nevydávám žádný hluk, ale zní to, jako bych řval.
2. Spousta šupin a hučení plamene, následuj mě, ať si pohrajeme.
3. Jsem velice pěkný tvor, na modré obloze mě uvidíš, o tom není žádný spor. Jemný, křehký, mávnu křídly, rozhodně jsem pěkný tvor. Kdo jsem?

4. Slyšeli jste mě předtím – a ještě pořád mě slyšíte. Potom zmizím, dokud mě nezavoláte.

5. Umím utíkat, ale nikdy nechodím. Při běhu vždy ležím. Můžu se vylít, ale nikdo mě nenalije. V mém jméně je tichý zvuk. Najdi mě rychle, ať hru můžeš hrát!

Odpovědi na hádanky najdete při čtení této knihy.

O čem kniha vypráví?

Viki a její kamarádi se vydávají na honbu za pokladem. Viki se sice nelíbí, že Troy začne výpravě velet a všechny komanduje, ale pak je náповěda zavede k nečekanému objevu a všechny

podporuje a do rytmu jim tleská svými starými listy, které ještě neshodil. Kam oko dohlédne, rozprostírá se jen vodní hladina přehrazených řek a les, také skály, chudé skály z tvrdé žuly lemující cesty a břehy vod. Velké kameny ohlodané zubem času, porostlé tu mechem, tu kapradím a tu odhalující svou strohlost. Tam, kde končí kameny, droplivá neúrodná půda prorostlá kořeny stromů a suchou trávou. Slunce, co tuhle parádu už po tisíciletí řídí, už všechno ukládá ke spánku. Obloha se zaplňuje červánky, balvany už přestávají být nazlátlé a chladnou. Protější břeh zachytávající i poslední paprsky se barví do ruda, snad v upomínku prolité krve při dobývání i bránění hradu. Nad věží krouží poštolky a pokřikují, možná křičí o tom, jak lidé odešli z ostrohu a ten teď patří jim, nebo že se mám vrátit domů, do domova se střechou, jelikož skály patří v noci někomu, ke komu nepatřím, protože patřím k živým.

Vždy je poslechnu a naposledy se ohlédnu do tmavé části lesa, tam ros-

hádky jsou zapomenuty. Ukáže se, že najít poklad a vyhrát hru možná není to nejdůležitější. Aby pomohli kamarádovi, musí se celá parta spojit a táhnout za jeden provaz.

tu v kruhu tmavé jedle, nikde jinde, jen v tom kruhu. Pro dodání odvahy si potichu zanotuju část valašské balady: „A bůčky, jedličky, to jsou mně sestřičky.“ Jedle se ve větru ukloní a zamával na mne svými svěšenými větvemi: „Tak už padej, sestřičko, slunce zmizí a do lesa přes náš kruh přicházejí jiní.“

Františka Kadlčáková, 7. B

RÁNO V NERATOVĚ

Františka Kadlčáková, 7. B

Staré buky, tmavé jedle, mrzne dnes, kdo jede v sedle. Podzim vítá posly zimy jitra tuze studenými.

Jiní pokrývá tu srázy, v údolí leží temný stín. Přes louky se dále plazí, přes sady až do pastvin.

Ptáci mlčí, zvěř se skrývá v suchých trsech kapradin. Obloha je celá sivá, vypíná se nad ovčín.

KOMIKS

NOVÝ VYNÁLEZ

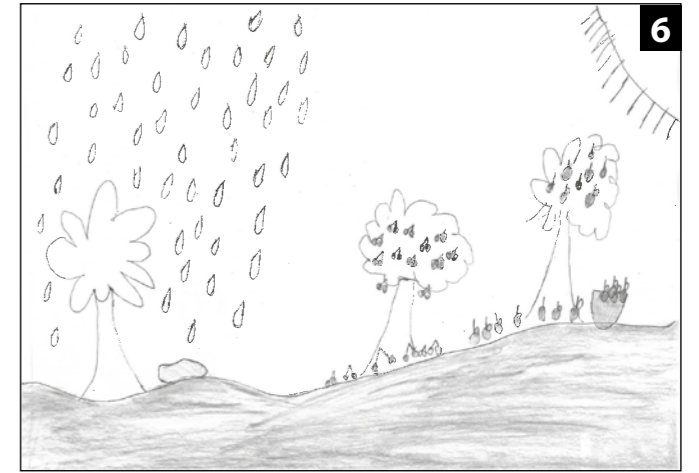
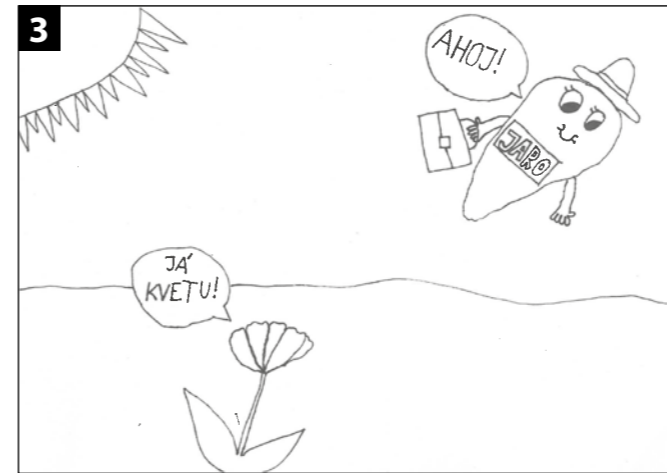
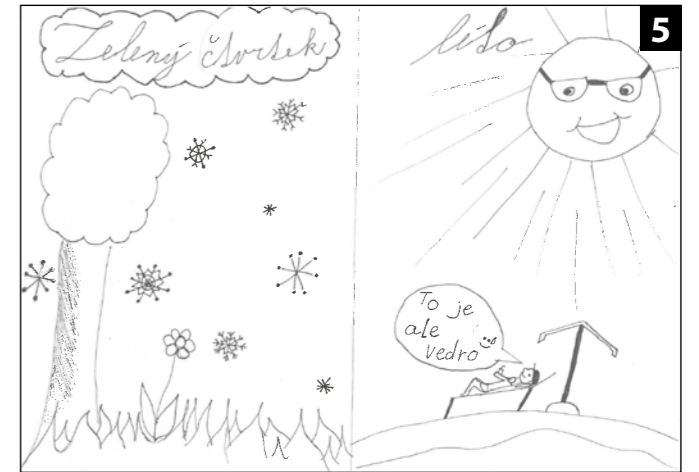
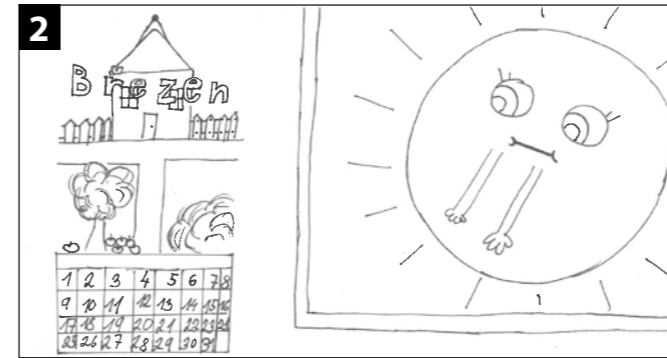
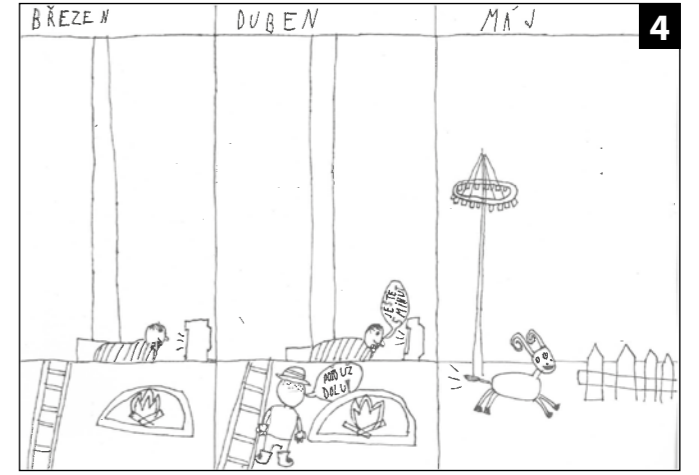
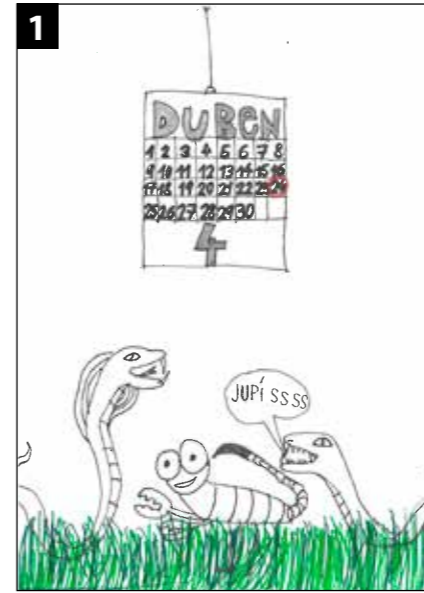
Komiks by Barbora Dragounová & Františka Kadlčáková

Františka Kadlčáková, Barbora Dragounová, 7.B

JARNÍ OBRÁZKOVÉ HÁDANKY ZE 4. C

Vyluštíte je? Znáte české pranostiky? Pozorně si je prohlédněte a pak si zkontrolujte správné řešení.

- JARNÍ HÁDANKA – č. 1: „Na svateho Jiří vylézájí hadi a štíři.“ Simon Staněk, 4. C
- JARNÍ HÁDANKA – č. 2: „Březnové slunce má krátké ruce.“ JARNÍ HÁDANKA – č. 4: „Březen – za kamna vlezem, duben – ještě tam budem, máj – poženem kozy v háj.“ Lukáš Rádr, 4. C
- JARNÍ HÁDANKA – č. 3: „Když pivoňka kvete, jaro na odletě.“ JARNÍ HÁDANKA – č. 5: „Je-li Zelený čtvrtek bílý, tak je léto teplé.“ Julie Pokorná, 4. C
- JARNÍ HÁDANKA – č. 6: „Mokrý duben – hojnost ovoce.“ Zuzana Hvezdová, 4. C

Milý Mimoszemšťane,

píše ti tvůj kamarád z planety Země. Děkuji ti za dopis, který jsi mi poslal. Už vím, co si sbalit na Mars. Teď ti poradím já, co si sbalit na planetu Zemi. Za prvé by sis měl natankovat plnou nádrž, protože tady by ti benzín sáhl hluboko do peněženky. Dále by sis měl sbalit foťák, protože na Zemi jsou krásné památky, např. Eiffelova věž v Paříži, Socha Svobody v New Yorku anebo Karlův most v Praze. Potom si sbal glóbus, abys věděl, kam přistát. Kdybys přistál do moře, tak by to bylo nemilé. Ještě být sebou, tak si sbalím nějaké jídlo. Nic proti tobě, jo, ale nevím, jestli v obchodě nebo v restauraci by obsloužili třímetrového zeleného slizouna (bez urážky).

Tak se loučím, mamka mě volá na večeři. Hlavně nic nezapomeň!!! Bez toho se neobejdeš. Měj se hezky.

Adam Pinkas, 5. B

KRESBA: Anežka Matějková 9. C

Vtipy

Víte, proč se zřítí zeď, když se o ni opře blondýnka? ...Protože moudřejší ustoupí.

Pan Novák si při jízdě na dálnici pouští rádio. Ve zprávách hlásí: „Po D1 jede nějaký šílenec v protisměru.“

„Kdyby jen jeden,“ povzdechne si pan Novák, „ale oni všichni.“

Přijde pán na úřad a povídá: „Já jsem Zavřel.“ Úřednice odloží pilníček na nehty a přikývne: „To je dobře, táhlo mi na nohy.“

Pepíček přijde k doktorovi s nateklou tváří. Doktor se ptá: „Vosa?“ „Ano!“ „Bodla?“ „To nestihla, brácha ji vzal lopatou!“

„Pane doktore, myslím, že potřebuji brýle.“ „To vidím, tohle je totiž stánek s rychlým občerstvením.“

V restauraci: „Pane vrchní, mohl bych k té polévce dostat dnešní pečivo?“ Číšník odpoví: „Až zítra, pane.“

Přijde Pepíček do zverimexu a ptá se:

„Pvosím, mate vydvu?“

Prodavač odpoví: „Aha, ty myslíš vydru. Tak, tady ji máš.“

Pepíček jde s vydrou domů a potkají ho dva policisté. Ptají se ho: „Co to tady tak smrdí?“

A na to Pepíček: „Vydva!“

„Jak se cítíte v nových brýlích?“

„Výborně, pane doktore. Potkávám spoustu známých, které jsem roky neviděl.“

„Pane vrchní, mám hlad jako vlk.“

„Lituji, ale Červené karkulky nedeme.“

KRESBA: Anežka Matějková 9. C

LUŠTÍME v němčině

**Frohe Ostern, liebe Kinder,
heute spielen wir Domino**

	die Ostern	Velikonoce	das Osterei
	der Osterhase		die Osterrute
	das Osterbrot	mazanec	die Osterkarte
velikonoční přání	Osterbrot backen	péct mazanec	das Osterlamm

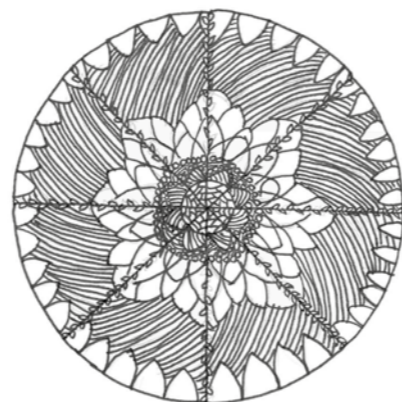
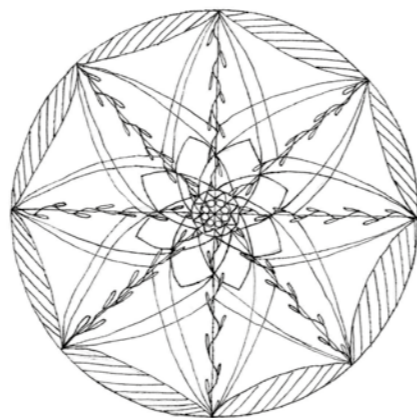
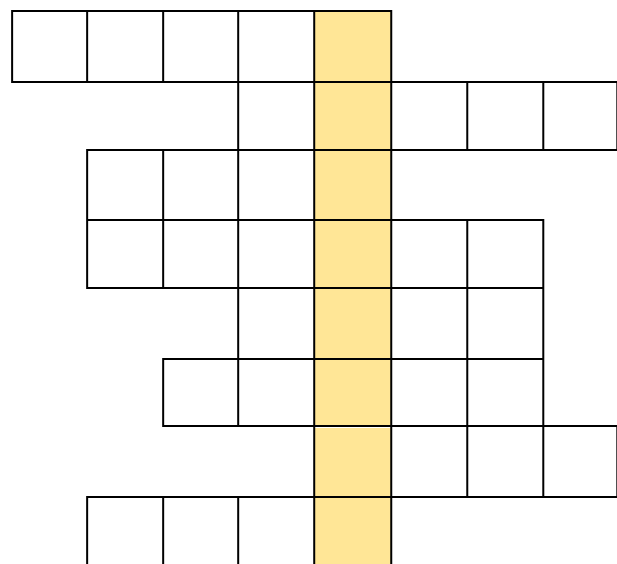
P. S.
Schneidet Domino
jede Reihe
und nur in der Mitte

LUŠTÍME ve francouzštině

Eliška Zevlová, 9. C

1. BÍLÝ
2. ČERVENÝ
3. MODRÝ
4. FIALOVÝ
5. ZELENÝ
6. ŽLUTÝ
7. RŮŽOVÝ
8. ŠEDÝ

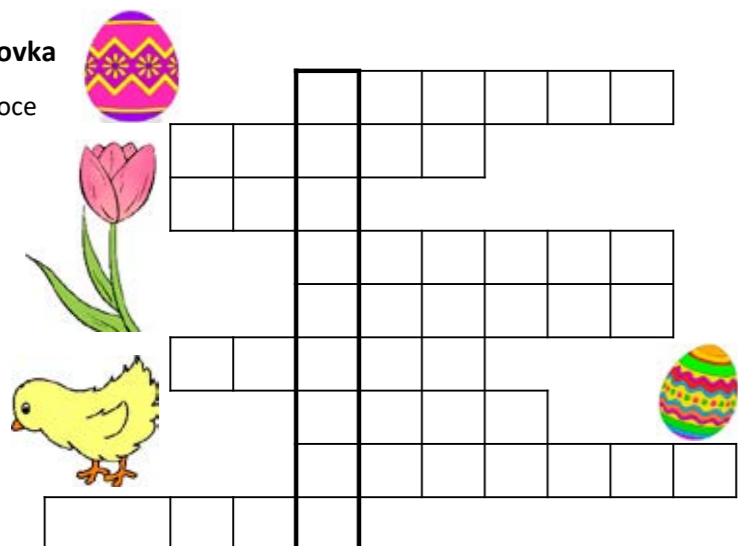

MANDALY

Jarní křížovka

1. Velikonoce
2. duben
3. květen
4. příroda
5. tulipán
6. květina
7. březen
8. kuřátko
9. vajíčka

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce: Mgr. Martina Pobršílová,
Mgr. Jiří Červenka

Grafická úprava a počítačová sazba: Jiří Pobršílo

Fotografická spolupráce: kolektiv autorů

Redakční rada: Adéla Janoušková, 7. A Karolína Nůsková, 7. A
Monika Suková, 7. C Aneta Hávová, 7. C
Nikola Žáková, 8. B Anna Rokosová, 7. C
Markéta Merhautová, 6. A Natálie Adámková, 6. A
Tereza Čáповá, 6. A

Toto číslo vychází v dubnu 2022.

Drobné chyby — redakční šotek Tylda

Adresa redakce: Tyláček
ZŠ J. K. Tyla
Tylova 2391
397 01 Písek

telefon: 382 215 104
e-mail: tylacek@zstylova.cz

Fotostřípky z mateřských školek

Jazykový kurz

